

Bludičky.

Roman od — Jana Klavandy.

"Nikoliv! Ale jsem ochoten ke kompromisům života a činem rozdí mezi teorií a praxí. Ostatně — zasmál se, nemaje záliby v dlouhých řečech o těchto věcech. 'kam by náhod přišel, kdyby každý opravdový vlastence chtěl věnovati celou svou lásku vlastní a odmítat založit rodinu?'"

Fortin těmito náhledem celkem rád naslouchal. Odpovídaly mu, a ve které byl výše, aby hledal Celestinu. — Les nepřiznal se a převáděl hovor jinam.

"Nuže, domluvme o té věci! Co bude? Budete ji hledat?" optal se Brozanský.

"Ne —" odvětil Fortin.

"Taky dobrá! Nechte to osudu. Já jsem tak trochu fatalista a věřím, co má být, to již osud sám si nějak splátí bez našeho přemínění!"

"Ale za panem Elbingem byste se měl přece vypraviti, nečekejte až vám ho osud přivede!"

"Dobrá! Nechert-li se umím, půjdu za panem dobrodruhem sám! A večer u Vorlíčka!"

Po těch slovech se přátelé rozdělili. Fortin zaměřil k domovu, aby tu hodinku ztrávil doma. Cestou vtrávil se mu do mysli stále ozvěna slov Brozanského. Zapuzoval ji, obražoval se svým starým úmyslům, ale proto přece zášel do bytu Celestiny, aby se popotáhl ještě po některých věcech, jež ho zajímaly.

Byl nemalo udiven, setkal se s Fousekem, jenž prohlížel si prázdny pokoj a spatřiv Fortina, pozdravil ho netvrdě, ale přece s jakousi důvěrou. Chtl se vzdáti, ale pan Fousek byl z lidí, jež je neschopen se sebe seřaditi. Hned se k Fortinovi připojil.

"Odpovězte," počal poněkud přítlumeným hlasem, namířuje se na Fortina skoro úzkostlivě. Byl v té chvíli podoben psíku, jenž v házlivé veselosti lichoří se k pohlednému pánu. "Kdyby porušili, snad bych dovedl stěnu ujití!"

Fortin na něho vytřeštil oči. Tazemství jeho srdce — něco, o čem myslel, že není možná a on (Nuvákovou nepočítal), náhodnou tu odhalil člověka. A ten číží člověk, k němuž Fortin nad to počítával nedůvěru, nabízel se mu za důvěrníka. Ale pohled Fouseka ho rázem odzbrojil. Tenhle člověk se mu v tomto okamžiku nezdál býti nikterak záhadným. Pohledl na něho tak poetické v výrazu dobrácky hloupým v tváři, že všechn odpov zmizel.

"Ale dovolte — co vy víte?" "Ó, já vím ledacos! Prosim poněkud, ten můj úřad by mne nezavíral a tak šánim trochu dohazovat. Dozvěděl jsem se o prázdnom bytu, na stará habbka, povídává jako všecy, hned mi celou historei vyprávěla. A já, že pana Fortina znám, poslouchal jsem ochotně!"

"A vy byste si troufal vypatřit? Či smad již víte?"

"Bůh ví, že posud nevím nic! Náhodou jsem k tomu přišel."

"A mohl bych vám důvěřovat?"

"Prosim, pana Ledovce se ráčej optat, není-li Fousek poetický člověk, třeba že chudák!"

"Ne, ne! Pan Ledovec nesmí zvědět nic a jiný též ne! Pátrajte tedy a přijďte mi říci. Zde založ —"

"Ale milostpane," zdráhal se Fousek, ochotně však hrábl rukou po podávané bankovce. "Přijdu co nevidět! Já mám dobrý zrak a dobré kamarády na policii!"

"Jakže? Na policii pravíte?" podívil se Fortin.

Fousek vydržel pátravý pohled jeho, aniž by hroutil pohled. Zavrtil se tajemně a vyhydrade, i řekl: "Vždyť jsem přec u gubernia, třeba jen skrabákem. A mám kam úřady z vojny. Ti člověk ledacos řáve!"

Když se Fortin večer Brozanskému svěřil, byli oba jednoho mínění, že Fouska není třeba se bát. Kdyby byl s policií v takovém spojení, z jakého ho byli přirovná podzřívati, byl by se zajisté svými styky nepohledil.

"A Elbing — to je znamenitý člověk! Chlap — zadula, mluska, ale srdce ryzí! Zpl jsem ho pod obraz, tak a tu bych byl od něho přece něco vyváděl! A ta děvčata! Hej, pane, Wanda — tofanděl, ale Lotka, no přísahám, lepší ženy jsem mezi Polkami nepoznal. Vezeňská ohravnost snad ji trochu daleko žene, ale tuhle je všecko v pořádku," zcklepal si Brozanský na prsa. "Ó — a jak v pořádku!"

Fortin se usmál. Věděl již, že úsudek Brozanského není naprosto spolehlivý. — "Jste starý pán a mladým ženám nerozumíte!"

"Nemyslete si to! Láska k jedné mne nenaučila slepým k jiným," řekl Brozanský vážně, ale ihned zase se rozjařil. "Ta Lotka! Oh, pane kochánku, ta má řtut v těle a div mi u stolu nohy neukopala. A se mnou přec pane koketovat nechtěla!"

To ovšem! Fortinovi se podobalo. Ostatně nebylo času k dalším úvahám, neboť rázem počínala se nástupní písní. Přišel velebně-ček, přišel pan otec Krížek i jiní, a rozhovor počal se otáčeti kol věcí jiných.

Brozanský a Krížek vypravovali o posledním kvartálu bezprávného nárského eschu, kancé byli ondy z Přemyslovky žali.

"Naši mladí vlastenci mají si nové essty mezi lid! Bohu chvála, že se to takto líbe. Považte, doktoři u němeč, že jsou synkové mlýnářů z venkova, hláší se k eschu a jdou na seláže jako mezi své lidi!"

"A to, pane, platí," dotyzoval Krížek. "Když takový jeden hláší se ke mně, že je též z našeho pte, — (vlastní slova dra, Riegra z kvartální seláže mlýnářů v Praze) — to už pak mášme snadno za srdce popadnu a pro sebe získá!"

"No, však jste slyšel! My mlýnáři jsme upatrní, poněvadž žijeme pořád ve vodě, tom zrádném žvítu, křemčím nelze nikdy mnoho věřit! Ale ti páni to pořádně rozchýbali!"

"A tak připravují pádu nám, třeba smad nečoudky!"

"I kozla starého, nečoudky! Takový doktor dobře ví, že na vrabce se nesmí s lupmem. Naši lidé mají ten respekt k slavným úradim tuze v krvi a tak je posmíme hned splátni. Mlýnáři to nepou ševci, kteří mají své revoluce v krvi!"

Přišel Ledovec s Květoslavem a přinesli nové zprávy o knuti v Ubraech.

"Tihle Maďari! To je lid," zahorlil Brozanský. "S tím se dá něco dělat."

"Co — lid — lid! Znam je trochu. Za mladých let jsem tam krajkouval," vysvětloval Krížek. "Jednou dobrm vlastnost má, že nesnese leždu a hned nkáže psat nebo tasi mž?"

"A to je dobrá vlastnost a národa, jenž teprve domáhá se svých práv."

"Ale jiné jim schází! Kdyby nebylo tougátů naší krve, kdyby nebylo lidí, kteří se k nim hláší, ne z nich nejsou, také by se nehybali. Ale to musí přijít Slovák, aby Maďary probudil!"

"A slechta! — Kdyby naše slechta takhle —"

Přihnal se noví hosté, před nimiž nebylo radno mluvit o těchto věcech, a tak zaveden rozhovoru na všední otázky. Fortin i Brozanský se za nedlouho zvedli, první domů, druhý ještě někama do kavárny, aby hledal nové lidi činn.

XXVI.

Odle due známí Celestiny Fortin nemel doma státi. Kdežto, jindy vydržel celé dny a noci při svém studiu, nyní přes tu chvíli vstával od knihy rozčilen a stihán klamy zraku i sluchu. Chvilom, ať probíral se v jakékoli knize nebo sebe více se do ní zabíhal, blýskalo mu najednou mezi řádky její jméno, tu zase vyskočil od stolu, poněvadž se mu zdálo, že se zahrady zaslechl přítulmený její zpěv, onu něžně podezřívati, byl by se zajisté svými styky nepohledil.

Po marných pokusech, aby mysl svou upjal trvale ku práci, odhazoval knihy a vyděl se na procházku pražskými ulicemi. Činil tak zejména v hodinkách, kdy se domníval, že by ho někdo z přátel od "vorlíčka" mohl navštívit. Nechtěl viděti nikoho, nikoho, leda Fouska.

A Fousek ovšem brzy se dostavil. Přišel s tajemnou, vítězoslavnou tváří, tak že Fortin již domníval se, že Celestina vypátrala. Ale Fousek vlastně nevěděl nic, než že trapezná dívka nepochybně je posud někde v Praze, poněvadž dle neklamných znamení a zpráv soudil zvěd, že neodjela. Druhého dne Fousek přišel oznámit, že na stopě. Třetího dne stopu ztratil, ale našel jinou, o níž byl úplně přesvědčen, že ho dovede k cíli.

Fortin byl dosti bystrým a při tom nedůvěřivým, aby při podobném povídání byl pojal podezření, že je klamán. Ovšem — jindy, když jednalo se o věci jiné! Proto pokázně vital Fouska, jenž mu nosil aspoň paprsek naděje, s radostí a aby ho udržel při horlivé snaze, nešetřil peněz.

Fousek peníze přijímal, ba aby nezbádlil podezření, bral je velice hraběví, až byl by se mohl Fortin dověditi, že mu mnohem méně šlo o peníze, než o to, aby se denal s Fortinem včas a možná-li do důvěry jeho vtráti.

Toto postoupi se mu ovšem nezdálo, neboť u Fouseka že láterl na své kamarády u police a je jeho neschopnost Fortin přece jen nedověděl se zlobiti jakousi tajně nedůvěry proti němu.

Zatím jednalo dne zahoda se na Fortina zpráva o tom, že Celestina je v Praze. Krížek je jedním z ostatých příhodných domů, ústředí do Celtní ulice, zastavil se skoro jen bezděky před malým krámkem obchodníka obrázy. Na stěně pokosného přezjezu i dvorka, kudy denně na sta lidí chodilo, vyvěsilo měl své zboží pan A. Gruenscch, obchodník všeho druhu věceš.

Starý prodávac, spatřiv pánu zvaného Gruenscch, jehož pozornost upoutati podarilo se vyvěšeným obrázkem a rytinám, honem přiskočil a ochotně jal se upozorňovati na různé své poklady.

Fortin při tom všem trvalil se tak hostejně, že to starého až v zofalství uvádělo. Náhle však vyusnila se jeho tvář. V kontlu u dveří mezi různými haraburdím spatřil obrázek akurelový — jakéš "zátiší". Mžkem poznal starou vazu, kterou byl u Celestiny tak často vidal. Poznal i některé předměty malebné pod vzor, v níž byla kytičce polních květin, posázená a uzel má knihu, již byl Celestina mu přinesla.

S patrnou radostí, kterou si obchodník vykládal jako obdiv, přistopil Fortin k obrázku, aby se přesvědčil, že se nemýlí. A skutečně v kontlu obrázu skrývala se začáteční písmena jejího jména.

"Je vidět, že pánu ráčí rozumět pravému umění," honem se vřítal Gruenscch.

"A! Opravdu?"

"To bych myslil! Prosim, však je to také dílo znamenité vlastně umělkyně!"

"Opravdu? Zde v Praze?" ptal se Fortin skoro jen úmelenicky, neboť již oršem věděl, an čem jest.

"Ano, ano! Pán ráčí vidět, Cellina Petronelli, nebo tak nějak? Láil by se? Znamenitý kousek a s rámem jen za desítku!"

"Dobře, dám vám pětku bez rámečku, ale jen když mi poevte pravdu, kolik jste umělkyni za to dílo vy sám zaplatil?"

Starý pán krčil se a dělal za něžna a tak obratně zaváděl řeč jinam a vytáhl se, že Fortin konečně spokojil se s obrázkem a odeslal, ujistován, že Cellina Petronelli nejslavnější umělkyni a její obrázy hledány. A tak byl rozradován, že doma zavolal starou Novákovou, aby se šla na obraz podívat.

Následek toho byl, že Celestina druhého dne dostala se u obchodníka jejího přijetí a nový obrázek dobře byl zaplacen. Starý Gruenscch byl si jist, že obdivoval slavné Celliny zase přijde — a nemýlí se — Přišel a ochotně zaplatil —

A pak již chodil pan Fortin domně a když po několika dnech zase odnášel nový obraz, byl přisfa-

sten, vida, že Celestina zanáš se posud vzpomínkami na onen kont jeho zahrady, jež byla již jednou obrazila.

Zatím také Celestina dozvěděla se, že její umění nálo obdivovatele a obrázky stáleho kupce. Ale když z řeči obchodníkovy poznala, kdo tím kupcem jest, poctila spíše lítost a sklamaní. Nestál o její lásku, nechtěl ji opřevati, ale za-to jí vnuoval i nyní svou pomoc — almužnu!

S jakou chutí byla by pracovala dále, kdyby byla viděla, že obrázy její jdou na odbyt pro svou vlastní hodnotu — Ale takto byla by nejrády pohodila Míste a spíše vysívala jeho noty opisovala.

Dozvěděví se o Fortinovi, vrátila se zarmouena do svého nového bytu u přítelkyně z uláči, která bydlela na Malé Strané. A Celestina pustila se přes všechn odpor svůj do nového obrazu, jenž měl býti Fortinovi rozlučením, ale nyní mu měl pověditi, že myslénku na něho uložila již k mrtvým.

V téže době stalo se, že pan Fousek, jenž po Celestině opravdu horlivě pátral, dopídl se jejího nového bytu. — Jíž rozchýl se v první radosti k mostu, aby co nejdříve zprávil Fortina o svém nálezu, když se tu setkal s Ledovcem.

Fousek náležel k lidem, kteří hnutí okamžitým sonetem rádi rozdělí se s chudětem a svůj kus chleba, ale jim stejně působí potěšení, mohou-li někomu vyvěsti nějakou špatnost. Fousek, až bral od Fortina peníze, rád ho nemel. Ano, cítil proti němu jakýsi odpor, ba ještě více, poněvadž z celého jednání Fortinova vytušil k sebe nechtit a pohrdání.

A nyní knuilo mu hlavou, jak se Fortin mohl, aby před Ledovcem o něm se nezmínil.

Když ví, k čemu by to bylo dobré, kdybych mu ji dříve ukázal, než Fortinovi u ní povím," pomyslil si, při čemž ovšem mu spíše na mysl tanulo zlo než dobrě.

S Ledovcem Fousek poslední čas velmi málo se viděl, poněvadž ten vyhybal se všem lidem a jemu nejvíce. Ubohý mladík náhodou přišel o nejvýnosnější svou

hodinu, tak že upadl do opravdové bídy. Znal se s ní již, smával se jí, když na něho cenila své zuby, ale tentokráte to šlo do tuhá. Byly dny, kdy Ledovec ani chleba najísti se nemohl, a že byl již za delší dobu dlužen nájemné, hrozila mu výpověď nebo vystěhovávání se.

V kruté nouzi prodal své jediné poklady, několik řech knih, jimiž si pokládal žití a jimiž si oslažoval své trdné večery. Nejtěžší nesl, že nemohl mezi lidi. Když pak někdy oeil se šesták nebo dva v jeho kapsce a zásel k "vorlíčku", tu sedával zde buď zkomoucen a ustrašen nebo podával se divokým výbuchem své nenávisti.

Druzí divili se mu, netušíce, co se v něm děje. Nevěděli, že ten ubohák vyhladovělý býval až k šílenství přiváden, když ten onen před ním labužnícky se probíral talířem, z něhož čpěl libý zápach pečene. Nevěděli, že odchází proto roztrpčen, že máje v kapsce jen tolik, aby zaplatil sklencei, cítil zuřivou chuť, ano touhu, vypít hodně mnoho, tolik, až by zpít padl pod stůl. Viděl ho, kterak úzkostlivě nebyl zasmušile pobízel před sebe, tlačil se skoro kolem zdí, jakoby chtěl nepozorován zmizeti, a neschápal, že to vše děje se proto, že byl pořád ve strachu, že všimnou si jeho špinavé kožle, ofeňného kabátu a chabrných bot —

Ledovec věděl, že byla by stačila jediné slovo, aby Fortin a Krížek oba bohati a stědři lidé byli mu pomohli. Ale jeho hrabost mu bránila zřepna tak jako nechtěl, ano nemávil ke všem lépe ošacným a bláhobytom opřevájem, k nimž Fortina a Krížka ve svém nitru počal cítati.

Pokračovám.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u WOODMEN of the WORLD (Děvatř Svět) české tabory v Omaze a South Omaze.

Číslo 1005.—Zaručeno firmou W. F. Severa Co. dle zákona o potravinách a lécích, ze dne 30. června 1906.

Důvěryhodný přítel. Kdykoliv nutnost toho vyžaduje a vy potřebujete, že jest vám třeba léku, který by pomohl v každodenní práci záživní, a když již různé léky selhaly.

SEVEROVA ŽALUDEČNÍ HOŘKA jest lékem, který se v těch případech vždy dobře osvědčil. Ona zlepši trávení, dodá více sílvy k zaživní potřebné a přivede zdravou chuť k jídlu.

Můžete se vždy na ni spolehnouti v případech nezázivnosti, nestravnosti, střídavé zimnice a různých chorobách zaživního ústrojí. Výtečná silivka pro slabé, po nemoci se zotavující a staré lidi. Osvědčeny to dosavadní chuti a sílité. Cena 50c a \$1.00.

Nemel žádné chuti k jídlu. S potěšením Vám mohu oznámiti, že po využití jedné lahve Severovy Žaludeční hořky se mně značně ulevilo. Drive mně nechtunalo ničeho jísti, teď se cítim býti silnějším a zdravějším. Přijmte moje ardecné díky za Váš lék.

Frank Bláha, Odanah, Wis.

Na prodej ve všech lékárnách. Žadejte výhradně SEVEROVY léky.

Nervové vysílení. Nervové choroby jsou velice bolestné, ačkoli se často stává, že jakýsi pacient dostane málo anebo žádnou soustrast, poněvadž pry, jak jeho známí vají, "ne má nešťastí". Všeobecná slabost nervového ústrojí přivoděná přepracováním a souzením může často působiti tak na nemocného, že nemá pak chuti ani do práce ani do zábavy. Takový trpící měl by hned v začátcích bráti.

Severův Nervoton. Tato dobrá, osvědčená silivka oživuje a síli nervy, kdyžkoliv tyto posud potíhojí. Cena \$1.00.

Nesnáze žluční. Zde-li pak jste kdy necítili se dobře a vychýlil blůž? To je právě v ten čas, když jste trápeni nějakou chorobou jater. Stravu vám dobře nechutná, dostavuje se zápa a trápí vás tupá bolest břavy, zvláště když se sehnete. Zatené ihned se správným léčením. Beže.

Severův Silitel ledvin a jater. a vyvidte, jak se vše v brzo opraví. Jest to ten nejlepší lék v chorobách ledvin a jater. Cena 50 centů a \$1.00.

LÉKÁRSKÁ PORADA ZDARMA.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

FRANK J. KUGLER, 1320 Martha ulice, Omaha.

Vykonává veškerou práci zednickou, jakož i plastýfskou, dělá cisterny, sklepy, cementové chodníky a vše, co do oboru toho patří.

Mám na skladě cementové bločky a mohu vám je přenechat za levnější cenu, než kdekoliv jinde. 31-41

Chas. H. Stiller vlastní vzorné zařízení

HOSTINEC na rohu 13. a Howard ul.

Má na skladě vždy nejlepší importované doutnuky i domácí vína a likéry.

Storzův ležák vždy na čepu. Chutný zákusek vždy po ruce. Zastavte se na jednu.

Velky moderní, nově zařízení čistý

závod řeznický vlastní

CHAS. F. KUNCL v č. 1250 již. 13. ul.

Má vždy na skladě největší zábohy masa nejlepšího druhu. Zboží uzenářské výborné jakosti. Vždy velký výběr. Ceny nejnižší. Telephone Doug. 4333. 31f

LOUIS BERKA, český právník a veřejný notář,

938 N. Y. Life Bldg., Omaha. TELEFONY: Úřadovna, 1532. Obydli, 2565

Dr. F. A. Sedláček

OMAHA, NEB. ÚŘADOVNA: 1270 So. 12th Street proti Hotelu Prague. Tel. Red 9612.

RESIDENCE: 1451 So. 11th Street. Tel. Douglas 4289.

Depozitár s Dr. Allinsonem v nemocnici. V ÚŘADOVNE: od 2 do 5 hod. odpo. od 8 do 8 hod. večer. V nedělí od 10 do 11 hod. odpo.

Dr. F. A. Sedláček

Číslo 1005.—Zaručeno firmou W. F. Severa Co. dle zákona o potravinách a lécích, ze dne 30. června 1906.

Důvěryhodný přítel. Kdykoliv nutnost toho vyžaduje a vy potřebujete, že jest vám třeba léku, který by pomohl v každodenní práci záživní, a když již různé léky selhaly.

SEVEROVA ŽALUDEČNÍ HOŘKA jest lékem, který se v těch případech vždy dobře osvědčil. Ona zlepši trávení, dodá více sílvy k zaživní potřebné a přivede zdravou chuť k jídlu.

Můžete se vždy na ni spolehnouti v případech nezázivnosti, nestravnosti, střídavé zimnice a různých chorobách zaživního ústrojí. Výtečná silivka pro slabé, po nemoci se zotavující a staré lidi. Osvědčeny to dosavadní chuti a sílité. Cena 50c a \$1.00.

Nemel žádné chuti k jídlu. S potěšením Vám mohu oznámiti, že po využití jedné lahve Severovy Žaludeční hořky se mně značně ulevilo. Drive mně nechtunalo ničeho jísti, teď se cítim býti silnějším a zdravějším. Přijmte moje ardecné díky za Váš lék.

Frank Bláha, Odanah, Wis.

Na prodej ve všech lékárnách. Žadejte výhradně SEVEROVY léky.

Nervové vysílení. Nervové choroby jsou velice bolestné, ačkoli se často stává, že jakýsi pacient dostane málo anebo žádnou soustrast, poněvadž pry, jak jeho známí vají, "ne má nešťastí". Všeobecná slabost nervového ústrojí přivoděná přepracováním a souzením může často působiti tak na nemocného, že nemá pak chuti ani do práce ani do zábavy. Takový trpící měl by hned v začátcích bráti.

Severův Nervoton. Tato dobrá, osvědčená silivka oživuje a síli nervy, kdyžkoliv tyto posud potíhojí. Cena \$1.00.

Nesnáze žluční. Zde-li pak jste kdy necítili se dobře a vychýlil blůž? To je právě v ten čas, když jste trápeni nějakou chorobou jater. Stravu vám dobře nechutná, dostavuje se zápa a trápí vás tupá bolest břavy, zvláště když se sehnete. Zatené ihned se správným léčením. Beže.

Severův Silitel ledvin a jater. a vyvidte, jak se vše v brzo opraví. Jest to ten nejlepší lék v chorobách ledvin a jater. Cena 50 centů a \$1.00.

LÉKÁRSKÁ PORADA ZDARMA.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

